

næst et Spørgsmaal, som jevnlige har været fremdraget, men hvorpaa jeg dog ikke skal gaa videre ind, fordi jeg ikke har faaet nogen klar Overbevisning derom. Jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at man nogle Steder har havt til Repræsentanter ikke Indføde fra Ens eget Rige, men Indføde i den Stat, hvor man har sin Repræsentant; saaledes har f. Ex. saavidt jeg veed, Grækenland haft en indført Østerriger til Repræsentant i Wien. Idet jeg nævner Grækenland, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det jo er en Stat, der ikke er meget mindre end Danmark; men ser man paa de to Landes Gesandtskabsforhold, vil man finde, at medens Danmark har 8 Missionschefer, har Grækenland kun 3; man vil ogsaa finde, at Grækenland har een og samme Gesandt i Wien og Berlin. Hvis man nu hertil vil svare, at Danmark har store Interesser, der ikke kunne være urepræsenterede, maa jeg bemærke, at Grækenland netop ogsaa har meget store Interesser at varetage i England og Frankrig, men dog ikke har nogen Diplomat paa disse Steder. Man lader sig nøie med Konsuler, og det er netop det, jeg mener, at ogsaa vi maa komme til at lade os nøie med. Der er allerede for mange Aar siden, endog i Stændertiden, blevet talt om, at Danmarks Repræsentation maatte kunne indskrænktes til politiske Agenter. Naar der indvendes derimod, at man maa tage Hensyn til Gjenfærdighed, og at vi, naar andre Stater sende Gesandter af en vis Rang til os, maa gjøre Gjengjæld, vil jeg kun gjøre opmærksom paa, hvad der let kan bevises, at Gjenfærdighed ikke eller kun lidt iagttages enten i Henseende til Antal eller i Henseende til Klasser. Nogle Stater have særdeles let ved at blive repræsenterede, det er de tydske Stater; men de ere jo ogsaa under særegne Omstændigheder, idet de nu ere slaaede sammen med det tydske Rige. Hvis man imidlertid gjør gjældende, hvad man undertiden kan læse, at det er en anden Sag med de tydske Stater, idet de ikke ere berettigede til at have Gesandter endog kun af anden Klasse, er dette ikke Tilfældet; thi der findes tydske Stater, f. Ex. Sachsen, Baiern og Württemberg, som have overordentlige Gesandter og befuldmægtigede Ministre i Wien. Det var kun disse korte Antydninger, jeg ønskede at fremsætte her som et Slags Hensigt. Jeg ventet aldeles ikke, at der i en noget nærmere Fremtid vil blive taget noget videre Hensyn til dem, men jeg har dog villet omtale denne Sag, fordi jeg har Grund til at tro, at Mange i denne Sal i alt Væsentligt dele de samme Betragtninger derom som jeg, og fordi jeg ikke har ønsket, at Laushed her skulde betragtes som Samtykke. Det ærede Udvalg har nemlig hverken stillet noget Endringsforslag i saa Henseende eller i sin Betænkning udtalt sig i den Retning, Noget, som dog har været Tilfælde i mange af de Aar, der ere hengaaede, siden Danmark

blev saa overordentlig stærkt indskrænket ved Fredsslutningen i 1864.

Formanden: Jeg har ikke villet afbryde det ærede Medlem, men der turde dog være Anledning til at bemærke, at Betragtninger af saadan Art, naar de ikke knytte sig til Endringsforslag og heller ikke ere foranledigede ved Korrespondance med Regjeringen eller ved andre særlige Omstændigheder, egentlig ikke høre hjemme ved 2den Behandling.

Ordføreren: Jeg har ikke videre at sige efter den Bemærkning, som den ærede Formand nu fremsatte. Naar jeg ikke indlader mig paa nærmere at omtale de Betragtninger, der bleve fremsatte af det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgfreds (Bajer), da er det, fordi jeg antog, at man under de nuværende Forhold var ligesom siltende enig om at indskrænke Forhandlingerne væsentligt til de foreliggende Spørgsmaal.

Udenrigsministeren: Jeg skal blot tillade mig ganske kort at udtale, hvad jeg allerede tidligere har sagt, at det er min Overbevisning, at vor Repræsentation i Udlandet er reduceret til et saadant Minimum, at det paa ingen Maade kan forenes med Statens Lavv at forringe den yderligere. Jeg maa derfor paa det Allerbestemteste tilraade, at der bevilges de Summer, som jeg har udbedt mig paa Finantsloven.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets §§ 12—17 (se Tillæg A. Sp. 27—30)

vedtoges uden Afstemning.

1) Forslag under Nr. 11 til § 18 af Udenrigsministeren, tiltraadt af Udvalget: „A. 1. b. (Tillæg til Medhjælpssummeren). (Bet. Nr. 31.) Summeren 520 Rd. forhøies med 100 Rd.“

vedtoges uden Afstemning.

2) Lovforslagets § 18, efter den vedtagne Forandring saalydende: Til Udenrigsministeriet bevilges nedenstaaende 186,416 Rd.,

vedtoges uden Afstemning.

Det næste Afsnit, som sattes under Forhandling, omfattede Lovforslagets § 19 (se Tillæg A. Sp. 33—50) med dertil hørende Endringsforslag (se Tillæg B. Nr. 12—29, Sp. 443—446, jfr. sammesteds Nr. 32—78, Sp. 151—214.)